

SCHRIJVER JIBBE WILLEMS OVER IETS VAN TROOST

In *Iets van troost* heb ik elementen uit de psychologie gebruikt. Met name het idee van de cognitieve dissonantie. Dat staat voor de onaangename spanning die ontstaat bij het kennis nemen van feiten of opvattingen die strijdig zijn met een eigen overtuiging of mening, of bij gedrag dat strijdig is met de eigen overtuiging, waarden en normen. Deze onvrede leidt ertoe dat men één of meer meningen onbewust herziet om ze met elkaar of met het eigen gedrag in overeenstemming te brengen. Op den duur kunnen eigen gedrag en wereldbeeld volledig stoelen op een van de realiteit losgezogen gedachtenpatroon, dat enkel in stand wordt gehouden omdat loslaten een keiharde val betekent.

Hieraan verwant is het idee dat de eigen intenties altijd goed en eerzaam zijn, en die van een ander verdacht. Of anders gezegd; als ik iets verkeerd doe, is het een incident, een eenmalige vergissing die niet in mijn aard ligt (al herhaal ik de vergissing soms, het is zó typisch niet iets voor mij). Als een ander iets verkeerd doet, is het een karakterfout.

Barry weet op deze manier een wereld van gedachten en intenties om zich heen te weven waarin hij de brenger van troost is, die enkel het beste met de mensheid voor heeft, terwijl de wereld zelf en de mensheid die daarop rond loopt, steeds vijandiger gedrag begint te vertonen.

Iets van troost is een stuk geworden over iemand die tegen de klippen op zijn goede bedoelingen uit wil dragen, al zit niemand erop te wachten. Niemand wil deze man zijn, maar we zijn allemaal wel eens bang dat we er meer op lijken dan we willen. Een man die keer op keer in het gezicht geslagen wordt door de onverschilligheid van de wereld, maar ook door zijn eigen onvermogen zijn rol in het gedrag van diezelfde wereld te doorzien.

Hopelijk gaat *Iets van troost* niet enkel over de wereld om ons heen, maar vooral ook over onszelf, de mensen die daarop leven, lopen, struikelen en vallen.

do 12 t/m zo 29 november 2015 - Theater de Bordenhal, Maastricht
do 3 december 2015 - Munttheater, Weert (besloten)
za 12 december 2015 - Theater de Garage, Venlo
za 9 januari 2016 - Parkstad Limburg Theaters, Heerlen
zo 10 januari 2016 - Theaterhoeve Horckerhof, Baexem

De voorstelling duurt ongeveer 1 uur en 15 minuten.

IETS VAN TROOST

SPEL **MIENEKE BAKKER, HANS VAN LEIPSIG** TEKST **JIBBE WILLEMS** BEWERKING EN REGIE **MICHEL SLUYSMANS** REGIE-ASSISTENTIE **DIONNE HENDRIKS** MUZIEK **VINCENT VAN WARMERDAM** LICHT-, VIDEO- EN DECORONTWERP **CATHARINA SCHOLTEN** KOSTUUMONTWERP **JORINE VAN BEEK** ASSISTENTE VORMGEVING **REBECCA DOWNS** TECHNIEK **MARC ZWIETINK, SEM JONGEN** SCÈNEFOTO'S **BEN VAN DUIN** MET DANK AAN **IRMGARD DEBIE, ROB WATRIN, BARBARA DIJKS** AFFICHEBEELD **STEPHAN VANFLETEREN**

Het tekstboekje *Iets van troost* is na afloop van de voorstelling te koop in het theater en te bestellen via Toneelgroep Maastricht: www.toneelgroepmaastricht.nl

BINNENKORT TE ZIEN

vanaf 21 januari 2016
VERLEDEN TIJD
TGM Lab
Bordenhal, Maastricht

vanaf 25 februari 2016
NOT THE TOMMY COOPER STORY
met o.a. Jan Jaap van der Wal en René van 't Hof
op tournee in Nederland

Wilt u op de hoogte blijven?
Meldt u dan aan voor de e-nieuwsbrief
www.toneelgroepmaastricht.nl.
Wij zijn ook benieuwd naar uw mening.
U kunt reageren door een mail te sturen naar
post@toneelgroepmaastricht.nl of op sociale media.

 toneelgroep.maastricht

 [TgMaastricht](https://twitter.com/TgMaastricht)

 [tgmaastricht](https://www.instagram.com/tgmaastricht)

REGISSEUR MICHEL SLUYSMANS OVER IETS VAN TROOST

Ruim een jaar geleden las ik *Iets van troost*, een tragikomedie van Jibbe Willems, en ik besloot dat ik het wilde regisseren bij Toneelgroep Maastricht. Het is een gelaagd, ontroerend en grappig stuk over een clown, Barry, een fantast in een fantasieloze wereld. Hij woont bij zijn oude moeder en leeft van een uitkering. En hij heeft een missie in dit leven. Clown Barry ziet zichzelf als essentieel voor de samenleving; hij is een trooster en brengt de lach in een wereld die niet meer omziet naar haar verschoppelingen. Een wereld waar enkel succes, winst en rendement maatgevend zijn. Hij is een moderne Don Quichot, die vecht voor verbeelding en illusie, maar die opgeslokt dreigt te worden door harde realiteit van vandaag.

Hoe gaat een land om met zijn verschoppelingen? Gandhi zei: 'de beschaving van een land valt af te lezen aan hoe het met zijn dieren omgaat.' Onze clown parafraseert: 'de beschaving van een land valt af te lezen aan hoe het met zijn clowns omgaat.' Daarin schuilt een mooie gedachte. Wat is het nut van zaken die ogenschijnlijk niets opbrengen, zaken als beeldende kunst, literatuur, theater? Het rendement hiervan is onmeetbaar, maar zijn ze daarmee ook nutteloos?

Barry vindt van niet, waarschijnlijk net als u en ik, en hij neemt het op voor deze onmeetbare waarden. Maar hij fulmineert zijn missie met zoveel felheid, hij is zo extreem, dat het bijna eng wordt.

Hij is een troost-extremist, en daarin schuilt de gelaagdheid van deze tekst. Want hoewel we zijn boodschap inhoudelijk onderschrijven, de radicale vorm waarin hij die boodschap giet stoot ons af. Wie is deze clown, en wat moeten we van hem vinden?

Barry lijkt te leven in een andere werkelijkheid dan de mensen om hem heen. Ik zei het al: hij is een moderne Don Quichot. Hoewel hij hartstochtelijk probeert het goede te doen, gaat alles mis. Barry, blijkt, is een man met een groot probleem; hij ziet zichzelf anders dan de wereld hem ziet. En gedurende het stuk wordt hij zelf een van de verschoppelingen waar hij voor vecht. De trooster blijkt degene die getroost moet worden.

Ik besloot de oertekst van Jibbe -een monoloog- te bewerken voor 2 acteurs; een man en een vrouw. De man speelt Barry de clown, de vrouw speelt alle andere rollen. Ik vond het spannend om van de tekst een dialoog te maken, omdat zo Barry's gevecht met zichzelf en de wereld letterlijk gevisualiseerd kan worden. Uiteindelijk gaat *Iets van troost* over hoe we omgaan met de kwetsbaren en de nuttelozen. Clown Barry is het tragikomische voorbeeld van iemand die valt, en worstelt, maar telkens weer opstaat tot hij niet meer kan.

Oktober 2015

Je kan de mate van beschaving aflezen aan de clowns die een volk in zijn midden heeft.
- Barry -